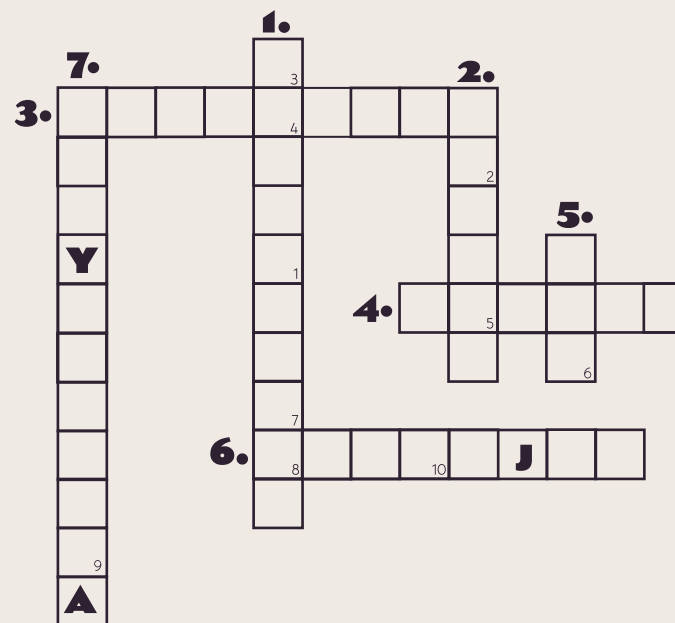

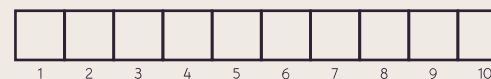
W 1896 r. Maria uczestniczyła w uroczystości odpustowej ku czci św. Antoniego w Horyńcu. To właśnie tam po raz pierwszy spotkała Brata Alberta, który przedstawił jej charakter pracy w zgromadzeniu. Dziewczyna opuściła dom rodzinny i udała się do pustelni sióstr albertynek w Bruśnie (na Roztoczu), gdzie wstąpiła do Zgromadzenia. W 1897 r. rozpoczęła nowicjat, otrzymała imię s. Bernardyna i podjęła pracę w przytulisku dla kobiet w Krakowie. Zgodnie z zachętą Brata Alberta przyjęła nędzę ludzką jako kratę klauzury, która strzegła jej serca całkowicie oddanego Jezusowi. Dane jej było przeżyć także ogromną próbę rezygnacji z podjętej drogi, jednak jej zwyciężeniem było podpisanie heroicznego aktu oddania, któremu pozostała wierna do końca swego życia. Od tej pory z jeszcze większym oddaniem posługiwała najbardziej potrzebującym. Pracowała w placówkach opiekuńczych, przytuliskach, ochronkach dla dzieci. Dostrzegając jej zalety Brat Albert mianował zaledwie 24-letnią s. Bernardynę „Siostrą Starszą”, czyli przełożoną generalną zgromadzenia sióstr. Po śmierci Brata Alberta (25.12.1916 r.), w Konstytucjach Zgromadzenia Sióstr Posługujących Ubogim, s. Bernardyna wiernie przekazała charyzmat Założyciela. Dzięki temu określa się ją mianem Współzałożycielki.

11. Zapoznaj się z tekstem i rozwiąż krzyżówkę.

- 1.** Imię jakie Maria otrzymała wstępując do wspólnoty zakonnej.
- 2.** Imię Brata, który mianował s. Bernardynę „Siostrą Starszą”.
- 3.** sióstr albertynek w Bruśnie.
- 4.** Miasto, w którym Maria pracowała po rozpoczęciu nowicjatu.
- 5.** oddania - podpisała go s. Bernardyna.
- 6.** Okres rozpoczynający życie we wspólnotcie zakonnej.
- 7.** Pracowała tam s. Bernardyna.

*(Zgromadzenie Sióstr Albertynek
Posługujących Ubogim)*